

ผลคำวินิจฉัยคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า
กรณี การแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ส. และบริษัท ว.

ระหว่าง	บริษัท ส.	ผู้ประกอบการธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ
	บริษัท ว.	ผู้ประกอบการธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ

การแจ้งผลการรวมธุรกิจ

ด้วยบริษัท ส. ได้ยื่นแบบแจ้งผลการรวมธุรกิจ พร้อมเอกสารหลักฐานตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ ต่อสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๖ เพื่อขอแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ส. และบริษัท ว. ซึ่งได้กระทำการรวมธุรกิจ เมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๖ ต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยได้แจ้งผลการรวมธุรกิจภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด

ข้อเท็จจริง

ข้อเท็จจริงที่ใช้ในการพิจารณาการแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ส. และบริษัท ว. มีรายละเอียดดังนี้

๑. ข้อมูลผู้ประกอบการ

๑.๑ ผู้ประกอบการที่กระทำการรวมธุรกิจ

บริษัท ส. เลขทะเบียนนิติบุคคล xxxxxxxxxxxx จดทะเบียนนิติบุคคลในประเทศไทย ประกอบธุรกิจการซื้อและการขายอสังหาริมทรัพย์ที่เป็นของตนเอง เพื่อการพักอาศัย มีรายได้รวมในปี ๒๕๖๕ จำนวน x,xxx.xx ล้านบาท

ทั้งนี้ บริษัทที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ (Single Economic Entity) จำนวน ๓๙ บริษัท (เฉพาะสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจ)

๑.๒ ผู้ประกอบการที่ถูกรวมธุรกิจ

บริษัท ว. เลขทะเบียนนิติบุคคล xxxxxxxxxxxx จดทะเบียนจัดตั้งบริษัทในประเทศไทย ประกอบธุรกิจการซื้อและการขายอสังหาริมทรัพย์ที่เป็นของตนเอง เพื่อการพักอาศัย ซึ่งไม่มีรายได้ของบริษัท ในปี ๒๕๖๕ เนื่องจากบริษัทจดทะเบียนจัดตั้งในปี ๒๕๖๖

๒. ข้อมูลการรวมธุรกิจ

บริษัท ส. ได้ดำเนินการเข้าซื้อหุ้นสามัญเดิมของบริษัท ว. จำนวน ๒,๑๐๐,๐๐๐ หุ้น ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๑๐๐ ของจำนวนหุ้นที่ออกและชำระแล้วของบริษัท ว.

๓. โครงสร้างผู้ถือหุ้นหลังการรวมธุรกิจ

ภายหลังการรวมธุรกิจ บริษัท ส. เป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของบริษัท ว. โดยมีสัดส่วนการถือหุ้น ร้อยละ ๑๐๐ ของจำนวนหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงทั้งหมด

๔. ตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจ

ผู้ประกอบการธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ คือ บริษัท ส. ประกอบธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ เพื่อขาย เพื่อให้เช่า และบริการด้านที่อยู่อาศัยแบบครบวงจร ประกอบด้วยธุรกิจ ๓ ประเภท ได้แก่ (๑) ธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์เพื่อการอยู่อาศัย เพื่อขาย (Real Estate for Sales) พร้อมให้บริการด้านที่อยู่อาศัยแบบครบวงจร ซึ่งบริษัท ส. และบริษัทย่อยมีโครงการอสังหาริมทรัพย์ประเภทที่อยู่อาศัยเพื่อขายจำนวน ๔๙ โครงการ มูลค่ารวมทั้งสิ้นประมาณ xx,xxx ล้านบาท ทั้งนี้ บริษัท ส. และบริษัทย่อยมีโครงการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์เพื่อการอยู่อาศัยจำนวน ๕ รูปแบบ ทั้งในแนวราบและแนวสูง ได้แก่ บ้านเดี่ยวและบ้านแฝด ทาวน์โฮม โฮมออฟิศ อาคารพาณิชย์ และคอนโดมิเนียม (๒) ธุรกิจเช่าและบริการ ทั้งที่อยู่อาศัยประเภทพาร์ทเมนท์ให้เช่า คลังสินค้าให้เช่า ศูนย์การค้าขนาดเล็กสไตล์ Community Mall ให้เช่า และสนามกอล์ฟ และ (๓) กลุ่มธุรกิจพลังงานแสงอาทิตย์ (Solar)

ผู้ประกอบการธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ คือ บริษัท ว. ประกอบธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์เพื่อขาย โดยมีประเภทธุรกิจตอนจดทะเบียนบริษัท คือ ๖๘๑๐๑ การซื้อและการขายอสังหาริมทรัพย์ที่เป็นของตนเองเพื่อการพักอาศัย และวัตถุประสงค์ตอนจดทะเบียนบริษัท คือ ประกอบกิจการขายบ้านและที่ดิน

การเข้าซื้อธุรกิจครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาในที่ดินโครงการเพชรเกษม ๔๘ ซึ่งเป็นการขยายการลงทุนในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ของบริษัท ส. รวมทั้งเพื่อต่อยอดและสนับสนุนโครงการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ของบริษัท ส. โดยผลสำเร็จของการเข้าทำธุรกรรมดังกล่าว จะทำให้บริษัท ว. มีสภาพเป็นบริษัทย่อยของบริษัท

๕. โครงสร้างตลาดและขอบเขตตลาด

พิจารณาลักษณะการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจที่แจ้งผลการรวมธุรกิจ พบว่า บริษัท ส. และบริษัท ว. มีลักษณะการประกอบธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์

เมื่อพิจารณาการประกอบธุรกิจของบริษัท ส. ซึ่งเป็นบริษัทที่จดทะเบียนอยู่ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้จัดโครงสร้างกลุ่มอุตสาหกรรมของบริษัทจดทะเบียน เพื่อให้บริษัทที่ประกอบธุรกิจใกล้เคียงกันได้อยู่ในหมวดเดียวกัน เพื่อความเหมาะสมในการเปรียบเทียบระหว่างกันและเป็นข้อมูลด้านการลงทุนได้อย่างเหมาะสม โดยเป็นแนวทางการจัดกลุ่มให้สามารถสะท้อนประเภทธุรกิจของบริษัทจดทะเบียนได้ชัดเจน และสะท้อนให้เห็นถึงอุตสาหกรรมของประเทศได้มากขึ้น

เมื่อพิจารณาโครงสร้างตลาดอสังหาริมทรัพย์ทั้งหมด พบว่า อสังหาริมทรัพย์สามารถแบ่งตามลักษณะการใช้สอยออกเป็น ๕ กลุ่มหลัก ซึ่งประกอบไปด้วย

๑) อสังหาริมทรัพย์เพื่อการเกษตร คือ ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ที่จัดสรรที่ดินเพื่อทำการเกษตรเป็นหลัก เช่น ที่นา ไร่ สวน หรือที่ดินที่จัดให้เป็นพื้นที่สำหรับทำเกษตรกรรมโดยเฉพาะ

๒) อสังหาริมทรัพย์เพื่อการอยู่อาศัย สามารถแบ่งแยกย่อยเป็น ๒ ประเภท ได้แก่ อสังหาริมทรัพย์แนวราบ เช่น โครงการที่อยู่อาศัย บ้านเดี่ยว ทาวน์เฮ้าส์ ทาวน์โฮมและบ้านแฝด เป็นต้น และอสังหาริมทรัพย์แนวสูง เช่น คอนโดมิเนียมและอะพาร์ตเมนต์ เป็นต้น

๓) อสังหาริมทรัพย์เพื่อการพาณิชย์ คือ อสังหาริมทรัพย์ที่มีไว้สำหรับใช้ในธุรกิจที่แสวงหาผลกำไร เช่น อาคารสำนักงาน ห้างสรรพสินค้า โรงแรม ตลาดสด ศูนย์ประชุม อาคารพาณิชย์ เป็นต้น

๔) อสังหาริมทรัพย์เพื่อการอุตสาหกรรม ได้แก่ โรงงาน โกดัง คลังสินค้า หรือสิ่งปลูกสร้างอื่น ๆ ที่อยู่ในนิคมอุตสาหกรรม

๕) อสังหาริมทรัพย์เพื่อการพักผ่อน ได้แก่ รีสอร์ท โรงแรมตากอากาศและอาคารชุดบ้านพักตากอากาศ เป็นต้น

ในการกำหนดขอบเขตตลาดจะพิจารณาตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องและตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง โดยจะพิจารณาเงื่อนไขที่เป็นกำกวมการแข่งขันของสินค้าหรือบริการในด้านการทดแทนกันด้านอุปสงค์ (Demand Substitutability) และการทดแทนกันด้านอุปทาน (Supply Substitutability) มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

๕.๑ ตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้อง (Relevant Product Market)

เมื่อพิจารณาการทดแทนกันด้านอุปสงค์ (Demand Substitutability) ระหว่างอสังหาริมทรัพย์ทั้ง ๕ กลุ่ม ได้แก่ อสังหาริมทรัพย์เพื่อการเกษตร อสังหาริมทรัพย์เพื่อการอยู่อาศัย อสังหาริมทรัพย์เพื่อการพาณิชย์ อสังหาริมทรัพย์เพื่อการอุตสาหกรรม และอสังหาริมทรัพย์เพื่อการพักผ่อนพบว่า

๑) ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์แต่ละประเภทมีกลุ่มลูกค้าเป้าหมายเฉพาะ โดยธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์เพื่อที่อยู่อาศัย มีกลุ่มลูกค้าเป้าหมายที่ต้องการอสังหาริมทรัพย์เพื่ออยู่อาศัย เพื่อซื้อหรือเพื่อเช่าธุรกิจ โดยธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์เพื่อที่อยู่อาศัยจะเน้นทำตลาดลูกค้าคนไทยเป็นหลัก เนื่องจากกฎหมายไทยอนุญาตให้ต่างชาติเข้าซื้อและถือครองกรรมสิทธิ์ได้เฉพาะโครงการ

๒) ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์แต่ละประเภทมีปัจจัยในการเลือกซื้อเฉพาะ โดยลูกค้าของกลุ่มธุรกิจอสังหาริมทรัพย์เพื่อการอยู่อาศัยจะคำนึงถึงหลายปัจจัยสำคัญในการเลือกซื้อหรือเช่า เช่น ความสะดวกในการเดินทาง สภาพแวดล้อม ความปลอดภัย บริการหลังการขาย หรือส่วนกำไรของอสังหาริมทรัพย์ที่อาจเพิ่มขึ้นในอนาคต เป็นต้น ทั้งนี้ การซื้ออสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุนนั้น ถือเป็นการลงทุนที่ให้ผลตอบแทนหลายด้าน อีกทั้งยังให้ผลตอบแทนค่อนข้างสูงโดยเฉพาะพื้นที่ที่เป็นทำเลทองหรือทำเลธุรกิจก็ยิ่งเพิ่มโอกาสสร้างกำไรกับราคาที่ดินที่ปรับตัวสูงขึ้น นอกจากนี้ ยังสามารถซื้ออสังหาริมทรัพย์เก็บไว้เพื่อเก็งกำไรในอนาคตหรือปล่อยให้เช่าเพื่อสร้างรายได้ระหว่างรอขายได้อีกด้วย

ดังนั้น ธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์มีลักษณะการประกอบธุรกิจในด้านของพื้นที่และกลุ่มลูกค้าเฉพาะ ซึ่งแตกต่างจากอสังหาริมทรัพย์ประเภทอื่น ๆ ดังนั้น ธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ทั้ง ๕ กลุ่มข้างต้น จึงไม่สามารถทดแทนกันด้านอุปสงค์ได้

เมื่อพิจารณาการทดแทนกันด้านอุปทาน (Supply Substitutability) ระหว่างอสังหาริมทรัพย์ทั้ง ๕ กลุ่ม ได้แก่ อสังหาริมทรัพย์เพื่อการเกษตร อสังหาริมทรัพย์เพื่อการอยู่อาศัย อสังหาริมทรัพย์เพื่อการพาณิชย์ อสังหาริมทรัพย์เพื่อการอุตสาหกรรม และอสังหาริมทรัพย์เพื่อการพักผ่อนพบว่า

๑) ผู้ให้บริการในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์แต่ละประเภทมีความแตกต่างกันทั้งในด้านลักษณะการประกอบธุรกิจ โครงสร้างรายได้ และลักษณะพื้นที่การประกอบธุรกิจ โดยธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์เพื่อที่อยู่อาศัย ผู้ประกอบธุรกิจจะดำเนินธุรกิจหลักในลักษณะของการลงทุนพัฒนาพื้นที่ โดยส่วนใหญ่มีลักษณะในการดำเนินงาน ดังนี้ (๑) ศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการหรือดำเนินการจัดซื้อที่ดิน (๒) พัฒนารูปแบบโครงการและระยะเวลาโครงการ (๓) ยื่นใบขออนุญาตต่าง ๆ จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อก่อสร้างโครงการ (๔) สร้างสำนักงานขายและบ้าน/คอนโดมิเนียมตัวอย่าง (๕) ถมดิน พัฒนาสาธารณูปโภค

เบื้องต้น และดำเนินการก่อสร้าง (๖) เปิดโครงการ (Grand opening) เพื่อเปิดจองขายและทำสัญญา (๗) ดำเนินการโอนกรรมสิทธิ์ให้แก่ลูกค้า และ (๘) บริการหลังการขายและลูกค้าสัมพันธ์

(๒) ธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ประเภทอื่น ๆ จะมีลักษณะการดำเนินธุรกิจที่มีความเฉพาะและแตกต่างกัน เช่น ลักษณะทำเลที่ดินและการขอใบอนุญาตจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ เป็นต้น

ดังนั้น การเปลี่ยนไปประกอบธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ประเภทอื่นนั้น ผู้ประกอบธุรกิจอาจต้องแบกรับภาระต้นทุนหรือความเสี่ยงที่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญได้ อันเนื่องมาจากต้นทุนในการเปลี่ยนแปลงธุรกิจสูง ดังนั้น อสังหาริมทรัพย์แต่ละประเภทจึงไม่สามารถทดแทนกันด้านอุปทานได้

๕.๒ ตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง (Relevant Geographic Market)

เมื่อพิจารณาตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้องของธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์เพื่อที่อยู่อาศัยระหว่างผู้กระทำการรวมธุรกิจและผู้ถูกรวมธุรกิจ พบว่า มีพื้นที่ในการประกอบธุรกิจโครงการธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ทับซ้อนกัน คือ พื้นที่กรุงเทพมหานคร

จากการพิจารณากำหนดขอบเขตตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องและตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง จึงกำหนดขอบเขตตลาดที่เกี่ยวข้อง คือ ขอบเขตตลาดระดับจังหวัดกรุงเทพมหานคร

จากการพิจารณากำหนดขอบเขตตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องและตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง เห็นควรกำหนดขอบเขตตลาด คือ ตลาดธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์เพื่อที่อยู่อาศัย ในระดับจังหวัดกรุงเทพมหานคร

๖. ยอดเงินขายและส่วนแบ่งตลาด

การรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ส. และบริษัท ว. เป็นการรวมธุรกิจที่ยอดเงินขายของผู้ประกอบธุรกิจรายใดรายหนึ่งในตลาดใดตลาดหนึ่งมีจำนวนตั้งแต่หนึ่งพันล้านบาทขึ้นไป จึงถือเป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญ ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑

เมื่อพิจารณาส่วนแบ่งตลาดธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์เพื่อที่อยู่อาศัย ในระดับจังหวัดกรุงเทพมหานคร ในปี ๒๕๖๕ พบว่า บริษัท ส. มีส่วนแบ่งตลาดอยู่ที่ร้อยละ x.xx โดยผู้ประกอบธุรกิจดังกล่าวมิได้เป็นผู้ประกอบธุรกิจที่มีส่วนแบ่งตลาดในปีที่ผ่านมาตั้งแต่ร้อยละห้าสิบขึ้นไป และมีได้เป็นผู้ประกอบธุรกิจ ๓ รายแรกในตลาดที่มีส่วนแบ่งตลาดในปีที่ผ่านมา รวมทั้งร้อยละเจ็ดสิบห้าขึ้นไป จึงไม่เข้าหลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๓

ข้อกฎหมาย

พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้ “ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่งซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รวมธุรกิจ” ประกอบประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๓ กำหนดว่า “การรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง หมายความว่า การรวมธุรกิจที่ยอดเงินขายของผู้ประกอบธุรกิจรายใดรายหนึ่งหรือของผู้ประกอบธุรกิจที่จะรวมธุรกิจในตลาดใดตลาดหนึ่งรวมกันตั้งแต่หนึ่งพันล้านบาทขึ้นไป และไม่ก่อให้เกิดการผูกขาดหรือการเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด”

ประเด็นวินิจฉัย

การรวมธุรกิจระหว่างบริษัท พ. และบริษัท ร. ต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

โดยมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยดังนี้

๑. ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ มีสถานะเป็นผู้ประกอบธุรกิจตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่
๒. การรวมธุรกิจดังกล่าวมีลักษณะเป็นการรวมธุรกิจตามมาตรา ๕๑ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่
๓. การรวมธุรกิจดังกล่าวเป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง หรือไม่

คำวินิจฉัย

ประเด็นที่ต้องวินิจฉัยเป็นประการที่หนึ่ง คือ ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ มีสถานะเป็นผู้ประกอบธุรกิจตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาแล้วเห็นว่า บริษัท ส. และบริษัท ว. ได้จัดตั้งบริษัท ในประเทศไทย เพื่อประกอบธุรกิจในประเทศไทย จึงถือเป็นผู้ประกอบธุรกิจ ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

ประเด็นที่ต้องวินิจฉัยเป็นประการที่สอง คือ การรวมธุรกิจดังกล่าวมีลักษณะเป็นการรวมธุรกิจตามมาตรา ๕๑ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ได้พิจารณาการรวมธุรกิจแล้วเห็นว่า บริษัท ส. ได้ดำเนินการเข้าซื้อหุ้นสามัญเดิมของบริษัท ว. จำนวน ๒,๑๐๐,๐๐๐ หุ้น ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๑๐๐ ของจำนวนหุ้นที่ออกและชำระแล้วของบริษัท ว. ซึ่งเป็นการเข้าซื้อหรือได้มาซึ่งหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงเกินกว่าร้อยละห้าสิบของจำนวนสิทธิออกเสียงทั้งหมดของบริษัท ว. จึงเป็นการรวมธุรกิจ ตามมาตรา ๕๑ วรรคสี่ (๓) แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกอบกับข้อ ๔ (๒) ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาการเข้าซื้อสินทรัพย์หรือหุ้น เพื่อควบคุมนโยบายการบริหารธุรกิจ การอำนวยความสะดวกหรือการจัดการที่เป็นการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑

ประเด็นที่ต้องวินิจฉัยเป็นประการที่สาม คือ การรวมธุรกิจดังกล่าวเป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง หรือไม่

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาแล้วเห็นว่า ตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจในกรณีนี้ คือ ธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์เพื่อที่อยู่อาศัย ในระดับจังหวัดกรุงเทพมหานคร เมื่อพิจารณายอดเงินขายในตลาดที่เกี่ยวข้อง พบว่า การรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ส. และบริษัท ว. เป็นการรวมธุรกิจที่ยอดเงินขายของผู้ประกอบธุรกิจรายใดรายหนึ่งในตลาดใดตลาดหนึ่งมีจำนวนตั้งแต่หนึ่งพันล้านบาทขึ้นไป จึงเป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่งตามข้อ ๓ ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑

ต่อมาเมื่อพิจารณาส่วนแบ่งตลาด พบว่า ทั้งก่อนและหลังการรวมธุรกิจ ไม่มีผู้ประกอบการรายใดที่มีส่วนแบ่งตลาดในปีที่ผ่านมาเกินกว่าร้อยละห้าสิบขึ้นไป ตามข้อ ๓ (๑) ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบการธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ลงวันที่ ๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๓ และไม่มีผู้ประกอบการรายแรกที่มีส่วนแบ่งตลาดในปีที่ผ่านมารวมกันเกินกว่าร้อยละเจ็ดสิบห้าขึ้นไป ในตลาดใดตลาดหนึ่งตามข้อ ๓ (๒) ของประกาศดังกล่าว

เมื่อการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ส. และบริษัท ว. เป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง จึงเข้าองค์ประกอบที่จะต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รวมธุรกิจ ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ทั้งนี้ บริษัท ส. ซึ่งได้กระทำการรวมธุรกิจกับบริษัท ว. เมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๖ และได้แจ้งผลการรวมธุรกิจเมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๖ ถือเป็นการแจ้งผลการรวมธุรกิจภายในระยะเวลาที่กำหนด ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ และเข้าข่ายต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจ ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

มติคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า มีมติเอกฉันท์รับทราบการแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ส. และบริษัท ว. ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

๒๖ ตุลาคม ๒๕๖๖